

Dámy a pánové, milí hosté,

Jmenuji se Hana Bláhová a jsem z České republiky. Téměř 20 let pracuji jako poradce celostní medicíny. Parazitologií se zabývám 10 let. Nejdříve jsem začala pracovat jako terapeut v týmu MUDr. Josefa Jonáše. Používáme spolehlivý diagnostický přístroj Salvia, který pracuje na principu elektroakupunktury. Tento typ přístroje vyvinul Dr. Reinharda Voll, německý lékař, který žil v období mezi válkami. MUDr. Jonáš přístroj upravil a vyškolil pro práci s ním řadu lékařů, později i nelékařů.

Nejprve jsem pracovala striktně podle jeho doporučení, s výsledky léčby jsem však nebyla spokojena. Hledala jsem nové způsoby práce a vytvořila jsem vlastní metodu.

Rád bych vám ji představila a vysvětlila, proč je ojedinělá, a hlavně komplexní. Věřím totiž, že jsem našla mezeru v tradiční medicíně.

Samozřejmě, stejně jako jiní terapeuti, jsem vyzkoušela na sobě, na rodině i na klientech spoustu přírodních metod, jako je homeopatie, vitamíny, různé speciální diety, byliny, doplňky stravy, masáže, akupunkturu, akupresuru, shia-tsu, plazmový generátor, zapper, atd. Ale každý z nich měl své limity. Hodně peněz, hodně času, malý užitek. Když jsem porovnávala výsledky různých metod, nemohla jsem se spoléhat na subjektivní

výpovědi a pocity svých klientů. Někteří jsou bolestíni, jiní zase bagatelizují i vážnější zdravotní obtíže.

S pomocí Salvie jsem mohla objektivně porovnat zdravotní stav klientů **před a po** různých terapiích, bez ohledu na jejich emoce.

Většina těchto alternativních metod je schopna upravit jen úzké spektrum poruch mírnější povahy. Některé jsem opustila zcela, jiné používám dodnes, jako doplněk své metody.

Ta „díra v medicíně“, o které mluvím, je mikrobiologie, a zejména parazitologie.

Byla jsem velmi překvapena, když jsem se dočetla, že dnes, v 21. století, v naší „rozvinuté a pokrokové“ Evropě, existuje stále tolik nemocí neznámého původu. Lékaři šalamounsky používají pojem „**IDIOPATICKÝ**“. Zní to velmi sofistikovaně, že? Ale to jen právě znamená „neznámého původu“.

Jak je to možné? Všude slyšíme, jak pokročilá moderní medicína je. Ano, urgentní medicína a chirurgie jsou skvělé, to je pravda. Co se však týče chronických onemocnění, lékaři nemají ponětí o příčinách. Proto přišli s mnoha komplikovanými názvy nemocí, mnoha syndromy, s termínem **autoimunita, alergie**, ale tyto pojmy buď popisují jen symptomy, nebo vysvětlují příčinu mylně. Pravou příčinu, vyvolavatele, se nedozvíte.

Podle klasické medicíny jsou autoimunitní choroby neřešitelné. Jsou způsobeny „nevysvětlitelnou“

poruchou našeho imunitního systému, který se najednou „zblázní“, a začne napadat náš vlastní organismus. Kdyby tomu tak bylo, neměli bychom vlastně šanci vyléčit žádného klienta s „autoimunitní“ chorobou. Ale právě naopak, je to naše hlavní doména.

Praxe mi pomohla odkrýt, že termín „**autoimunita**“ je pouze zástěrka pro tragickou neschopnost laboratoří a lékařů zjistit skutečné příčiny různých nemocí. Imunitní buňky jen marně bojují s patogeny, na které nestačí. A protože pravého, avšak pro klasické testy „neviditelného“ nepřítele naše laboratoře neodhalí, a tkáň je přitom v jasném zánětu, lékaři si tuto situaci neumí vysvětlit jinak, než jako napadení tkání vlastními imunitními buňkami.

U **alergie** je situace podobná, tam zase školní medicína předpokládá přehnanou reakci na banální podnět. Opět tu naše imunitní buňky bojují marný boj s chronickým patogenem, obvykle s prvoky nebo mikrofiláriemi na sliznicích.

Pacient nakonec po marném běhání a po mnoha vyšetřeních slyší, že jeho problémy jsou psychosomatické, že je hypochondr, a jsou mu nabízena antidepresiva.

Svádění příčin na psychiku, negativní emoce a stres je oblíbené i u alternativních terapeutů. Nikdo to nedokáže vyvrátit, nedá se to nijak zkontrolovat. Některé firmy na tom dokonce postavily svou existenci. Já se tomu ale musím smát. Naši klienti během léčby nemění svůj

životní styl, svou práci, žijí ve stále stejných domovech, se stále stejnou rodinou. A přesto se uzdraví.

Dalším oblíbeným trikem v naší zemi jsou **kortikoidy**. Naši lékaři je předepisují na všechno a všem. Mají aspoň na chvíli od pacienta pokoj. Co na tom, že mu zničí imunitu, na chvíli vypadají jako hrdinové. A svázání a sešňerování pravidly „lege artis“, které si sami nastavili, toho ani moc dělat nemohou.

Bud'te si jisti, že všude tam, kde jsou lékaři bezmocní a bezradní, kde vše svádí na psychiku, kde žádný test, žádný přístroj nic nenajde, všude tam hrají hlavní roli paraziti.

Proč se tohle děje? Prvním faktorem je systém. Vlastně nikdo za nic nemůže. Laboratoře neodvádějí kvalitní práci, **ale není to vždy jen jejich chyba**. Pokud odnesete krev do laboratoře, nečekejte, že laboratorní technici najdou vše, co tam nepatří. Testují pouze to, co musí, což limitují finance a čas, a pouze to, co je zaškrtnuto na žádance od vašeho lékaře, což je limitováno jeho znalostmi.

Lékaři o parazitech ve škole nikdy neslyšeli, snad jen tolik, že u nás je to okrajový problém, parazity lze nalézt pouze v Africe a Asii, rozhodně ne v naší civilizované, pokrokové a sanitárně čisté Evropě. Mikrobiologie není na medicíně stěžejní předmět.

Na žádance tedy zatrhnou jen takové viry a bakterie, na které si matně

- vzpomenou ze školy,
- na co mají body,
- co by pojišťovny zaplatily.

Laboratorní technik také není motivován konfrontací se skutečným pacientem. Lékař s pacientem mluví, vnímá jeho pocity bezprostředně, snaží se pomoci v rámci svých možností. Laborant však dostane anonymní vzorek bez příběhu, a není citově zainteresován na výsledku vyšetření a léčby. Je to pro něj jen rutinní práce.

Systém moderního medicínského **průmyslu** je postaven na **přístrojích**, a vede lékaře k tomu, aby se na ně zcela spoléhali. Nikoli na své vlastní oči a uši, na vlastní analytický mozek, na své znalosti. A co je horší, nikdo to od nich ani neočekává. Přístroje sice zjistí, který orgán je špatný, a do jaké míry, ale neřeknou proč. A začarovaný kruh je uzavřen.

K chaosu přispívají nedokonalé diagnostické metody našich parazitologických laboratoří. Lékaři nemohou dělat vše, léčit i zkoumat. Potřebují věrohodné a validní podklady od kolegů z výzkumu a laboratoří, těch se jim však nedostává.

V parazitologii se používají tyto tři základní vyšetřovací metody:

Přímý průkaz – rozbor stolice. Je nahodilý, nepřesný, nevýtěžný, nepostihne parazity mimostřevní, krevní a lymfatické, nepostihne cysty zapouzdřené ve tkáních.

Eosinofilie – zvýšený počet speciálních bílých krvinek, jakž takž slušný ukazatel, ale neukazuje střevní, jen migrující parazity, a nerozliší jejich druh. Takže i kdyby tu byla k dispozici antihelmintika, jakože nejsou, lékař stejně podle zvýšené eosinofilie neví, po čem sáhnout. Raději tedy tento ukazatel „přehlédne“, a v praxi vše vyšumí do ztracena.

Protilátky – krevní test, který by měl údajně odhalit i druh parazita. Naprosto selhává. Mnoho lidí má tak sníženou imunitu, že se tělo nebrání a protilátky netvoří. Ale co hlavně, v 99% případů se umí parazit skrýt před imunitním systémem hostitele. Proto ho imunita „nevidí“, a protilátky se nevytvoří. To už si naštěstí uvědomují i sami parazitologové.

Pokud chcete něco léčit, musíte **nejprve** najít **příčinu**. Základem úspěchu je **správná diagnóza** a spolehlivý diagnostický přístroj. My ho máme.

Za druhé potřebujete **znalosti**. Postupně jsem se snažila je nashromáždit.

Za třetí, potřebujete **zkušenosti a praxi**. Testuji přibližně 2000 lidí ročně, po dobu cca 20 let. Proto jsem mohla porovnávat patogeny různých lidí a různých nemocí. Všimla jsem si, že když přišli dva lidé se stejnou diagnózou, měli stejné patogeny. Vypracovala

jsem seznam patogenů a jejich vztah k dané indispozici. Byla jsem překvapena, jak poměrně malý podíl hrají viry a bakterie u chronických onemocnění. Mnozí klienti je neměli vůbec. Naopak jak zásadní roli hrají paraziti. A čím „záhadnější“ nemoc pro klasickou medicínu, tím zřetelnější je jejich podíl.

Když řeknu „parazit“, každý si představí jen ty, které vidíme na vlastní oči. Ale jednobuněční paraziti, ti nejmenší, jsou mnohem nebezpečnější a jsou všude. Lidé si myslí, že je možné vytvořit silnou imunitu proti parazitům. To není možné, k tomu nás příroda nevybavila. Paraziti mají sehrát stěžejní úlohu v přirozeném koloběhu rození a umírání organismů na planetě. Jsme schopni posílit a vytrénovat imunitu proti virům a bakteriím, ale proti parazitům ne. Ti jsou stále o krok napřed, a provázejí nás od úsvitu lidstva.

Jaká je jejich role v lidském těle? Kromě toho, že zaměstnají část naší imunitní výbavy, paraziti svým pohybem a proteolytickými enzymy způsobují mechanické poškození. Jejich metabolity jsou toxické nebo dokonce neurotoxické. Pomáhají šířit viry a bakterie v celém těle. Mohou prorůst tkáněmi, poškozovat jejich funkce, cysty mohou připomínat nádory. Pokud se v těle vyskytnou i viry a bakterie, vytvářejí spolu ďábelský koktejl, specifický pro každou nemoc. Žádné chronické onemocnění není způsobeno pouze jedním patogenem, vždy je to směs.

Neexistuje jen jedna nebo dvě, ale několik skupin parazitů. Každá z nich způsobuje jinou újmu, s každou z nich se musí zacházet jiným způsobem. Parainfekci můžete chytit

- pitím špinavé vody,
- koupáním ve venkovní vodě,
- jídlem,
- kontaktem se zvířaty,
- zahradkářením-kontakt s půdou, pískem,
- kousnutím komárem, klíšťaty, moskytem atd....

Je velmi snadné být infikován parazity, ale je obtížné se jich zbavit.

Hypotéza je samozřejmě pěkná, ale předpoklad musí být v praxi potvrzen. Když jsme se pokusili zničit všechny patogeny jeden po druhém, správným lékem, zázrak přišel. Největší překvapení přišlo po použití antihelmintik. Výsledky po nich byly neuvěřitelné. Je to bohužel chemie, které jsem se chtěla celou dobu vyhnout. Začala jsem dělat celostní medicínu právě proto, abych se chemii vyhnula. Ale bylinné přípravky, česnek a papričky, biorezonance nebo klystýry, hladovka a jíl nefungovaly vůbec, nebo ne stoprocentně. Vyzkoušeli jsme i několik bylinných doplňků stravy se „zaručeným“ protiparazitárním účinkem, kterých je na trhu mnoho, ale ani tady jsme nebyli úspěšní. Smířila jsem se s tím, že pokud chci pomoci těžce nemocnému klientovi, bez antihelmintik se neobejdu.

Říkáte – a co špatné stravování, překyselení, vysoké pH organismu? A co homocystein? Nedostatek vitamínů? Pesticidy, lepek, kasein, mikroplasty, znečištění životního prostředí? Ano, hrají svou roli, ale okrajově. Samozřejmě existují některé závažné výjimky, zátěže, které odstranit je dřina, nebo s nimi nepohneme vůbec: **Genetika, očkování, těžké kovy jako hliník a rtuť, iatrogenní poškození /poškození alopatickými léky/.** Ale i tam se snažíme jejich dopady zmírnit.

Jaké druhy parazitů existují na Zemi?

Protozoa z vody: Améby, flagellata, chlorinezistentní protozoa

Plasmodia, Babesie

Filária

Oblí červi

Ploší červi,

k tomu připočtete

Viry, bakterie, plísňe

S každou skupinou musíme zacházet odlišně, specifickým lékem. Pořadí preparátů je v celém protokolu také důležité. Začínáme prvoky. Nejprve sanujeme střeva, pak krev. Pokračujeme krok za krokem, nepoužíváme dva různé přípravky v jeden den. Musíme také respektovat reprodukční cyklus parazitů. To je důvod, proč léčba trvá několik týdnů až několik měsíců. V České republice prošlo tímto protokolem již několik desítek tisíc lidí. Překážkou, která léčbu značně

komplikuje, je znečištěná voda v našich domácnostech. To pro klienta znamená nutnost zajistit si doma UV-filtr.

Ale všechna ta námaha se vyplatí. Po celém protokolu se klienti cítí výrazně lépe, často mohou opustit svá „doživotní“ alopatica, nebo snížit jejich dávku. Pokud všechno jde dobře, nepotřebují žádné další léky, ani alternativní, ani alopatické. Vracejí se do normálního života.

Děkuji za pozornost.

Pokud máte jakýkoli dotaz, ptejte se.

Hana Bláhová
Castaneda
Srpen 2019